

بیشتر بدانیم

- ۱ جغدها بی صدا پرواز می کنند. مدل لبه‌ی پرهای آن‌ها موجب می شود آن قدر بی صدا به سمت طعمه‌ی خود پرواز کنند که شکارشان متوجه آمدن آن‌ها نشود.
- ۲ جغدها سه تا پلک چشم دارند. یکی برای پلک زدن، دومی برای خوابیدن و سومی هم برای تمیز کردن چشم از گرد و خاک.
- ۳ جغدها مثل پرندگان دیگر نیستند که به مناطق خیلی دور و سفرهای طولانی بروند. بیشتر آن‌ها مهاجرت نمی کنند و در تمام طول سال در یک منطقه زندگی می کنند. اما اگر نتوانند غذای کافی پیدا کنند، به مناطق اطراف می روند و همین رفتن از یک منطقه به منطقه‌ی دیگر برای آن‌ها مثل مهاجرت است.
- ۴ همه‌ی جغدها در شب شکار نمی کنند. بعضی از آن‌ها در طول روز یا در گرگ و میش سحر (صبح خیلی زود) و غروب شکار می کنند.
- ۵ رنگ چشم‌های آن‌ها نشان می دهد که چه زمانی شکار می کنند. جغدهایی که چشمان نارنجی رنگ دارند، در گرگ و میش که هوا نه روشن است و نه تاریک شکار می کنند. آن‌هایی که چشمان قهوه‌ای یا مشکی دارند در شب به شکار می روند و جغدهایی که رنگ چشم‌هایشان زرد است در روز شکار می کنند.

شما تا به حال یک جغد را از نزدیک دیده‌اید؟ از این به بعد به چشم‌ها و شکل پرهايشان دقت کنید.

خیلی سفید هستند که به آن‌ها «جغد برفی» می گویند. انواع دیگری هم وجود دارند، مثل جغد جنگلی، جغد تالابی، جغد انباری و جغد شاخ‌دار (گوش‌دراز).

جغدها چه چیزهایی می خورند؟

جغدها معمولاً جوندگانی مثل موش را شکار می کنند. آن‌ها با این کار کمک می کنند که تعداد موش‌ها از یک حدی بیشتر نشوند و محصولات کشاورزی کمتر به وسیله‌ی موش‌ها آسیب ببینند. در بعضی جاها به جغد، «پرنده نگهبان باغ» می گویند. جغدهای بزرگ‌تر موجوداتی مثل خرگوش و سنجاب را هم شکار می کنند. بعضی از انواع جغدها که کوچک‌تر هستند حشرات و کرم‌ها را می خورند. اگر شکار جغدها کوچک باشد آن را درسته قورت می دهند و اگر بزرگ باشد، به کمک منقارشان آن را تکه تکه می کنند و می خورند و پرها، دندان‌ها و استخوان‌هایی را که نمی توانند هضم کنند، به شکل گلوله‌های سفت با حالتی شبیه سرفه از دهان‌شان خارج می کنند.

لانه‌ی جغدها

جغدها لانه نمی سازند. آن‌ها تخم‌هایشان را در جاهایی که پیدا می کنند می گذارند؛ مثل سوراخی در تنه درختان، شکاف کوه‌ها، غارها یا ساختمان‌ها و انبارهای قدیمی.

